

Bespreking: Guus van der Veer

Ernst Timmer: 'Florijn' Uitgeverij Prometheus, Amsterdam, 2013, ISBN 978 90 44623895. (Ouderenzorg, AG/PO/1) Zie ook <http://www.uitgeverijprometheus.nl/>

Soort boek/ziekte/stijl: In 55 korte stukjes maakt de schrijver ons deelgenoot van zijn bezoeken aan een de heer Florijn, een oudere man (zijn exacte leeftijd wordt niet onthuld) die nog zelfstandig woont maar zichzelf en zijn hond Nero niet goed meer verzorgd en de deur niet meer uit komt. Bovendien heeft hij een enorme buikwond, die dagelijkse verzorging door de wijkverpleging vereist. Florijn is ook bepaald geen vriendelijke man. Hij is een soort kluizenaar: hij houdt contacten af. Hulpverleners worden uitgescholden en hij deelt ook wel eens een klap uit. De schrijver schildert allerlei bizarre situaties gedurende de laatste maanden van Florijns leven en de onmacht van hulpverleners. Boek van 176 pagina's.

Over de schrijver: Ernst Timmer (Noordwijkerhout, 1954) is romanschrijver. Daarnaast is hij ambulant begeleider in de gehandicaptenzorg. Voor uitvoeriger informatie, zie http://nl.wikipedia.org/wiki/Ernst_Timmer

Korte beschrijving: Een lastige oude man wordt steeds zieker en gaat uiteindelijk dood: zo kan het verhaal worden samen gevat. Hulpverlener Joost Beekman wordt naar hem toegestuurd, in eerste instantie alleen om zijn financiën op orde te houden; daarvoor zorgde eerst een zus van Florijn, maar die is ernstig ziek geworden. Joost wordt al gauw ingeschakeld om de hond uit te laten. Florijn maakt met iedereen ruzie, maar met Joost lukt hem dat niet. Het gevolg is dat die tegen wil en dank een soort casemanager wordt. Zo krijgt de lezer ook een kijkje in de hulpverlenerswereld, en vrolijk kan men daar niet van worden.

Wat viel op: Timmer is een meeslepend verteller met gevoel voor humor: ondanks de treurige thematiek leest het boek als een trein en valt er voor de lezer veel te lachen.

Citaten:

Blz. 20,21: "De fiets bleek van een wijkverpleegkundige. Ze deed de deur open, voor mij een tijdwinst van enkele minuten. Ze vertelde dat ze Emma heette. 'Joost,' zei ik. 'Ik ben klaar,' zei Emma. 'Waarmee?' vroeg ik. 'Nou, met de buikwond'. (...) 'Vijftien jaar geleden is meneer Florijn geopereerd. De chirurgen dachten dat hij het niet zou halen en hebben de wond maar niet meer dichtgemaakt. Sindsdien komen wij elke dag de wond verzorgen'.

Blz. 22: " 'Wat zijn ze groot, die vliegen', zei ik. 'En wat glimmen ze mooi. Komt hier nooit huishoudelijke hulp?' 'Hier komt geen huishoudelijke hulp' zei ze. 'Weet je waarom niet? Ze vinden het hier te vies'."

Blz. 23: "We zaten tegenover elkaar. Florijn keek strak naar het tafelkleed en zei geen woord. De tafel bood de vertrouwde aanblik. Naast de drop, de welgevulde urinaal, het glaasje doodgeslagen cassis, het ranzige koffiekopje, de sigaretten en de volle asbak, de radio, een paar pennen en wat smoezelige papiertjes: een maagdelijk, nog niet geopend pak kanos. Ik had er een bonnetje op gelegd ten teken dat hij een

handtekening moest zetten voor de vijftig euro die ik had meegenomen. Het oogde als een zegel. Als de kluizenaar een kano wilde eten moest hij eerst tekenen. De pekinnees stond te piepen. Fuck mijn chef. Ik ging de hond uitlaten. Het dier keek me dankbaar aan.”

“Het was alsof hij dacht: tot hiertoe en niet verder. We mochten gaan maaltijden opwarmen in de nieuwe magnetron. Hij at wel brood en vis, af en toe een banaan, kanos en drop. Hij dronk cassis. Hij ging niet slapen in het nieuwe bed. Hij bleef de hele nacht aan de tafel zitten. Om te slapen legde hij zijn voorhoofd op zijn onderarm. (..) De wijkverpleegsters waren vol frisse tegenzin weer aan het werk gegaan bij meneer Florijn. Ze hielden zich aan de nieuwe richtlijn. Ze gingen weg als ze niet welkom waren. Ze lieten hem in de poep zitten als hij niet verschoond wilde worden. Ze verzorgden zijn buikwond, terwijl hij op zijn stoel aan tafel zat. Ze schoven gewoon de tafel even weg”.

Recensies/Extra: De Stem (zie

[http://www.bndestem.nl/algemeen/cultuur/boekrecensie-ernst-timmer-florijn-](http://www.bndestem.nl/algemeen/cultuur/boekrecensie-ernst-timmer-florijn-1.3949011)

[1.3949011](http://www.bndestem.nl/algemeen/cultuur/boekrecensie-ernst-timmer-florijn-1.3949011) “ .. een aandoenlijk en tegelijk geestig portret van een vieze oude man die zorg behoeft” . Kees 't Hart in De Groene Amsterdammer (zie:

<http://www.athenaeum.nl/recensies/ernst-timmer-groene>) “De roman kreeg me in zijn greep. Hoe Timmer dat voor elkaar kreeg weet ik niet zeker. Het zijn de geestigheden die heel klein zijn en zich verschuilen in het voorzichtige cynisme dat af en toe een uitweg zoekt. Misschien toch de afgemeten, koele stijl waaruit de emotie zo veel mogelijk is weggehouden. En dus extra ingrijpend opborrelt.”

Zie ook: Ernst Timmer leest voor uit ‘Florijn’,

<http://www.youtube.com/watch?v=xegOXocKG2c>